

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010020
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3613010020.1

Uznesenie

Krajský súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. mája 2013 prejednal odvolanie obžalovaného

M. J.,

nar. XX.XX.XXXX v O. trvale bytom Z. F. č. XXX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/12/2013 zo dňa 11. marca 2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný M. J. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr.zák. v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr.zák. a v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák., pretože dňa 18.10.2012 v čase okolo 18.40 hod. vo Z. F. pod vplyvom alkoholu napriek tomu, že oprávnený užívateľ poškodený M. V. mu predtým zakázal vstup do dvora a domu, neoprávnene a bez súhlasu vlastníkov a užívateľov predmetných nehnuteľností vnikol cez uzamknutú bránu do dvora rodinného domu súp. č. XXX, prišiel k vchodovým dverám, na ktoré zaklopal a povedal „M. otvor“ a potom ako oprávnený užívateľ poškodený M. V. vchodové dvere otvoril, M. J. ako stál pred dverami, tak ho päťou udrel do nosa, na čo poškodený spadol na zem v chodbe, M. J. následne bez súhlasu poškodeného vošiel dnu do chodby, prišiel k poškodenému a snažil sa ho kopnúť do hlavy, čo sa mu nepodarilo, opakovane ho však kopol do pleca a pritom sa poškodenému M. V. opakovane vyhrážal, že ho zabije aj M. a podpáli ich, načo chytil poškodeného pod krk, poškodený mu však chytil ruku a podarilo sa mu ju dať preč z jeho krku, následne M. J. nohou kopol do okna, ktoré je v chodbe oproti vchodovým dverám a tiež aj do ďalšieho okna, ktoré sa v dôsledku toho rozbili, na to ho poškodený vyzval, aby išiel preč, načo on vyšiel pred vstupné dvere, ktoré následne poškodený zavrel a zaistil zvnútra klincom, avšak napriek výzve poškodeného M. J. odtiaľ neodišiel a zotrval vo dvore, pred vchodovými dverami do domu, kde následne päťou udrel do stredovej výplne týchto dverí, ktorú rozbil, potom ešte zostal na dvore a až následne odišiel preč, pričom uvedeným konaním vzbudil u poškodeného M. V. dôvodnú obavu o život a zdravie a poškodenému spôsobil tržnozmliaždené rany na nose s opuchom a zlomeninu nosných kostí s vytvorením podkožných krvných výronov s dobou liečenia v trvaní 21 dní a narušenia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 10 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 36 písm. l/, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 4 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 28 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr.zák. súd uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej Union, zdravotnej poisťovni, a.s., škodu vo výške 19,42 €. Napokon podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bol poškodený M. V. s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výrokom o treste, ochrannom liečení a náhrade škody. Uložený trest považoval za neprimerane prísny. Súd prvého stupňa pochybil, keď obžalovanému podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovanému mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák., pretože od prvého výsluchu spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. K protialkoholickému liečeniu obhajca uviedol, že vzhľadom na neúspešnosť predchádzajúcej liečby obžalovaného, je uloženie ochranného liečenia neúčinné. Poškodená zdravotná poisťovňa riadne nepreukázala nárok na náhradu škody, a preto je výrok o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť škodu, nesprávny. Obhajca navrhol zrušiť výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa a uložiť obžalovanému mimoriadne znížený trest odňatia slobody na najnižšiu možnú výmeru. Navrhol tiež zrušiť výroky o ochrannom liečení a uloženej povinnosti nahradiť škodu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by boli dôvodom pre podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie o vine obžalovaného postupom podľa § 257 Tr.por.

K vytykaným chybám, týkajúcim sa výroku o treste, uvádza odvolací súd nasledovné. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Tr.zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Správne rozhodol, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák., pretože obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, čo vyplynulo z jeho vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní. Taktiež rozhodnutie súdu o dvoch priťažujúcich okolnostiach je správne. Obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr.zák.) a bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr.zák.). Správne preto súd prvého stupňa podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej sadzby o 1/3, pretože prevažoval pomer priťažujúcich okolností. Priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. odvolací súd nevyhovel, pretože obžalovaný sa síce vo svojej výpovedi v prípravnom konaní priznal ku skutkovým okolnostiam spáchanej trestnej činnosti, avšak pri ukončení vyšetrovania (§ 208 Tr.por.) obžalovaný vyslovil nesúhlas s celým vyšetrovacím spisom, pričom v trestnom spise založené rozsudky o jeho predchádzajúcich odsúdeniach namietal ako pozmenené. Predmetné rozsudky, pritom sú v súlade s odpisom registra trestov obžalovaného. U obžalovaného preto nebolo možné dospieť k záveru, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3 je teda zákonné (§ 38 ods. 4 Tr.zák.).

Z hľadiska primeranosti uloženého trestu odňatia slobody, je potrebné v zhode so súdom prvého stupňa poukázať na to, že obžalovaný sa predmetnej násilnej trestnej činnosti dopustil napriek tomu, že za obdobnú násilnú trestnú činnosť vykonal dňa 07.07. 2010 tiež trest odňatia slobody 28 mesiacov v ústave

na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vykonaný trest odňatia slobody sa u obžalovaného zrejme minul účinku, preto u neho prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody skôr pri hornej hranici trestnej sadzby (5 rokov odňatia slobody). Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o jeho vine, však trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby možno považovať za primeraný a dostatočný na jeho prevýchovu.

Ochranné liečenie bolo obžalovanému uložené v súlade s výsledkami znaleckého dokazovania, týkajúceho sa jeho duševného stavu, vrátane jeho zistenej závislosti na alkoholických nápojoch. Obžalovaný pritom sám doznal negatívny vplyv požitého alkoholu na jeho trestnú činnosť. Uložené ochranné liečenie je preto nielen v záujme ochrany spoločnosti, ale aj v záujme samotného obžalovaného, ktorý inak prostredníctvom svojho obhajcu na verejnom zasadnutí deklaroval svoje slušné správanie na verejnosti, keď nie je pod vplyvom alkoholu.

Uložená povinnosť obžalovaného nahradiť poškodenej zdravotnej poisťovni škodu vo výške 19,42 €, je tiež v súlade s § 287 ods. 1 Tr.por. Poisťovňa nárok riadne a včas uplatnila. Zo zápisnice o výsluchu splnomocnenej zástupkyne poškodenej Union zdravotnej poisťovni a.s. v prípravnom konaní (č.l. 54-59) vyplýva, že táto si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 19,42 €. Tento nárok z titulu vynaložených liečebných nákladov poškodeného aj riadne preukázala (č.l. 62-65).

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.